

TÜRK'ÜM, DOĞRUYUM...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 25 Eylül 2013 08:40 -

Türkiye’de ilkokula gitmiş herkesin ezberinde olan bir “*Andımız*” var. Metin, Bakan Reşit Galip tarafından 1933 yılının 23 Nisan günü sabahında kızı için yazılıp eline verilmiştir. 10 Mayıs 1933 günü Talim Terbiye Kurulu’nun kararı, 18 Mayıs 1933 günü de Milli Eğitim Bakanlığı’nın bir genelgesi ile Türkiye’nin bütün ilkokullarında her sabah derse başlamadan önce ayakta hep birlikte söylediği kısa bir yemin haline gelmiştir. Birkaç kuşaktan milyonlarca insan bunu bir çırpıda söyleyebilir.

Ben bu metni, çocukluğumda sevdim, şimdi de seviyorum. Türk olduğumu söylerken Kurtuluş Savaşı ile onur kazanmış, kimsenin kölesi, kulu olmayan bir milletin bireyi olduğumu düşünürüm. Reşit Galip’in de bu duygu ile yazdığını sanırım. Vatanım, dilim, kimliğim benim için annem kadar kutsaldır.

Belki benim çocukluğumda söylenmediği, 1972’de eklendiği için bu metnin sonundaki “Ne mutlu Türk’üm diyene” cümlesi ile “Ey büyük Ata...” diye başlayan kısmı gereksiz bir uzatma gibi gördüm. Gerçekten de bu kısım, Atatürkçülüğün halkçılığa karşı bir dalgakıran gibi kullanılmak istendiği bir askerî darbe sonucunda metne eklendi. O tarihlerde Mamak Askeri Tutukevi’nde, 1 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi’nde birçok devrimci gençle birlikte yurdumuzu, ulusumuzu canımızdan çok sevmemizin hesabını vermekle meşgulduk.

Fakat beni asıl mest eden Ant’taki *Türk* olduğum ibaresi değil. O sanki söze giriş için söylenmiş. Asıl benim *doğru, çalışkan* olduğumu, *küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak* gibi bir ilkem bulunduğunu, *yurdumu ve budunumu* (budun sözcüğü sonra ulus’la değiştirilmiştir) *kendimden çok sevdiğimi*

, *yükselip ileri gitmeyi* ilke edindiğimi, *varlığımı Türk varlığına armağan ettiğimi* anlatan ibareleridir. Bunların “*büyüyünce öyle olacağım*” anlamına geldiğini sezdim. Devrimci düşüncelerle tanıştıktan sonra da metindeki “*Türk*”

sözünden geniş halk yığınlarını anladım. Yoksa soyguncu, işkenceci, vatan satıcısı Türkler için verecek bir canım olamazdı. Aksine onların iktidarına son vererek Türkler olarak bağımsızlığa, refaha, hakça paylaşıma, barışa kavuşacaktık. Kısacası: Yurdumuzu yükseltmek için hepimiz

TÜRK'ÜM, DOĞRUYUM...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 25 Eylül 2013 08:40 -

çok çalışmalıydık. Allah şahittir: Galiba öyle de yaptık ve yapıyoruz. Andımıza bağlıyız.

Gerçi Ant'ın 1933'teki ilk metninde de benim ideallerimin hepsi değil, bir kısmı yazılıdır. Ben ulusalcıyım, (milliyetçi değil), fakat aynı zamanda halkçı bir insanım. Yurdumun emekçiler tarafından yönetilmesini, sömürünün sona ermesini isterim. Ant'ta bu ideal bulunmaz. 1930'lar Türkiye'sini yönetenlerin sözlüğünde 1920 solculuğundan kalan bir "*Halkçılık*" ilkesi bulunmakla birlikte bu kavram anlam aşımına uğramıştı ve milliyetçilikle aynı anlamda sayılıyordu.

1960'tan sonra Türkiye'de devrimci hareket olağanüstü bir gelişme gösterdi. Öğretmenlerin devrimci kuşaklar yetiştirmesini istiyorduk. Buna uygun bir Andımız olmalıydı. 1968'de TÖS tarafından Siyasal Bilgiler Fakültesi konferans salonunda düzenlenen Devrimci Eğitim Şûrası'nda Ankara Yüksek Okullar Talebe Birliği delege siydim. Bir ara Can Yücel'le birlikte oturuyorduk. Ona yeni bir andımıza gerek olduğunu söyledim. O da, hemen orada "*Devrimci Eğitim Şûrası Andı*" nı yazdı. 8 Eylül 1968 günü kapanış konuşmasından sonra kürsüye çağrıldı. Ayakta, hep birlikte şu andı içtik:

"Türküm, doğruyum, devrimciyim,

□□□□□□□□□□ *Yasam iç ve dış gâvuru dışarı atmak,*

□□□□□□□□□□ *Yurdumu tez elden kalkındırmaktır...*

□□□□□□□□□□ *Ülküm işçiye iş,*

TÜRK'ÜM, DOĞRUYUM...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 25 Eylül 2013 08:40 -

□□□□□□□□□□ *Köylüye toprak,*

□□□□□□□□□□ *Bebeye süt,*

□□□□□□□□□□ *Yavruya ekmek ve kitap,*

□□□□□□□□□□ *Gence gelecek sağlamaktır...*

□□□□□□□□□□ *Varlığım ulusal kurtuluşumuza ve bağımsızlığımıza armağan olsun..” [1]*

Öğrenci Andi'yla, ondan esinlenerek 37 yıl sonra yazılan bu *Devrimci Eğitim Şûrası Andi* arasında içerik bakımından farklar var. İlki milli bir karakterde, ikincisi ise hem milli, hem halkçı bir içeriktedir. Her ikisi de “

Türküm”

diye başlıyorsa da ikincisinde Türklük, devrimciliğin, halkçılığın bir ögesi sayılmaktadır.

Birinci anttan 80, ikincisinden 45 yıl geçtikten sonra yurttaşların bir kısmı 1933'te yazılan ve sonradan eklemeler yapılan bu andın okullarda söylenmesine karşı çıkıyor. Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının bir kısmının Türk değil Kürt olduğunu, Türk olmayan bir kimseye devlet zoruyla “*Ben Türk'üm”*

dedirtmenin insan haklarına ve kimlik haklarına aykırı olduğunu söylüyorlar. Onlara:

TÜRK'ÜM, DOĞRUYUM...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 25 Eylül 2013 08:40 -

— *Sen de Türk'sün. Türklük bir üst kimliktir. Bu ülkenin yurttaşlarının hepsine Türk denir,* dediysen de ikna edemedik. Türkiye Cumhuriyeti'nin yurttaşları, bu vatanın asıl sahipleri arasında bulduklarını kabul ediyorlar ama kendilerine *"Türk"* değil, *"Kürt"* denilmesinde diretiliyorlar.

İş bu noktaya geldikten sonra bu yurttaşlara Türklüklerini zorla kabul ettirmeye çalışmanın bir anlamı kalmamıştır. Herkes kendini nasıl hissediyorsa odur. Asıl olan vatandaşlık bağıdır. Aslında bu gerçeği hepimiz biliyoruz. Doğal hayatta Kürt'ün, Arap'ın, Ermeni'nin varlığını biliyor ve konuşuyoruz ama iş resmiyete gelince iş değişiyor.

Türk olsun, Kürt olsun, Arap veya Çerkez olsun, bu ülkede yaşayan herkesin vatan sevgisini, refahı, eşit paylaşmayı, kardeşlik duygusunu, adalet isteğini dile getirebilecekleri ortak bir metin niçin olmasın?

İslam'ın Hanefi mezhebine dayalı bir din dersini almak istemeyen Alevilere bu dersi zorla dayatmak gibi *"Ben Kürt'üm"* diyen bir yurttaşa *"Hayır Türk'sün"* demek de o kadar mantıksızdır. Bu konuda birazcık empati yapmak bile sorunun çözümünü sağlamaya yeter. Bulgaristan'daki Türklere Bulgaristan yurttaşı olmaktan öte *"Ben Bulgar'ım"* veya Batı Trakya'daki Türklere *"Ben Yunan'ım"* demeye zorlamanın bir âlemi var mı?

Büyük milletler, yalnız imparatorluklar kuranlar veya orduları güçlü olanlar değil, yönettikleri toplulukları demokrasi ile hoşgörü ile bir arada tutabilenlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu asli unsuru olan Türk milleti, Kürtlerin Kürtlüğünü, Alevilerin Aleviliğini kabul ederek küçülmez, diğer bazı özelliklerinin yanında emperyalizmle mücadele içinde kanıtladığı büyüklüğüne, demokrasi ve insan hakları kavramını da katarak yücelik katar...